

Komandi partur
Í komandi parti greiðir
Valdemar Tómasson frá
kornvelting á Skipanesi.

Mamma Lilly var ættað úr Nýagardi (í Nøgrum) í Porkeri. Hetta eru húsini til høggru á myndini.

brosjuna av hattinum. Eg var líka við at gráta. “Einki slíkt fjas til eina jarðarferð”, segði mamma.

Friður langafríggjadag

Langa fríggjadag máttu vit ikki gera nakað millum klokkan níggju um morgunin og trý seinnapartin.

Vit sótu í dagligstovuni og lósu. Men tá ið klokkan var trý, fór mamma út í køkin og gjørdi kaffi til okkum øll. Omma drakk te úr hennara spølkummu.

Hetta var so frásøgnin hjá Lilly. Maðurin er deyður, og hon eigur trý børn. Sjálv er hon líkamliga skerd, men sum tað sæst er høgdið í lagi.

Vit senda henni eina heilsan og takka fyri. Annars var Lilly við vinfólki aftur í Føroyum fyri nøkrum árum síðani við einum cruiseskipi. Steðgurin var lítill, men hon fekk so sæð Landavegin, hennara fyrsta stóra verð, aftur.

Meira um Per, beiggja Lilly

Tað er altíð hugaligt at fáa viðmerkingar til hesa skrivning. Hesa ferð kom hon frá einum dana, Lars Seerup, sum hevur konu, Fridu, úr Nólsoy. Hann kendi væl Per og greiðir frá um hann:

Han blev ansat på Østermarie skole (á Bornholm), hvor han fortrinsvis underviste i matematik og fysik i de ældste klasser.

Han var dansk gift med Birgit. De havde to sønner, Hans Olav og Niels Lava Hansen. Førstnævnte blev lærer og bor nu i Brønshøj. Sidstnævnte var i bagerlærer, da han forlod skolen. Bor nu i Silkeborg.

Jeg var lærer på Østermarie skole, da Peter blev ansat. Jeg var lærer på Sjælland fra 1970 - 72, hvor jeg vendte tilbage til Østermarie skole som viceinspektør i 1972. Da var Peter stadig på skolen.

Blaðið Folkeskolen skrivaði í

Lilly býr nú í Richmond, ikki so langt frá Vancouver

1998 m.a. í minningarorðum *Peter gik på pension i sommeren 1994 lige før det skoleår, hvor han fyldte 70 år. I årene siden har han ofte besøgt skolen, og han omfattede os alle med stor interesse.*

Peter blev ansat her i 1973. Hans fag var fysik og matematik. Han var meget afholdt og respektet. Han var fagligt godt funderet, velforberedt og grundig, og han formåede at tage hensyn til den enkelte elev. Alle værdsatte hans væsen med det vindende færøske lune. Peter var altid parat til at yde en tjeneste, hvad enten det drejede sig om faglig hjælp eller praktisk arbejde på skolen.

For Peter var familien det vigtigste i livet. I sit otium fik Peter sammen med sin hustru gode rejseoplevelser, blandt andet til barndommens by på Færøerne.

Lilly og Anfinn úr Leirvík

Lilly hevði samband føroyingin Anfinn Mikkelsen, sum búði nærindis henni í Canada. Hann kom úr Leirvík, men foreldrini vóru úr Gøtu. Eg kendi eisini væl Anfinn og konu hansara Jytte,

sum kom úr Kollafirði. Anfinn plagdi at lata Lilly tilfar úr Føroyum at lesa. Ein av teimum bókum, hon fekk frá honum, var tann um Dollan, sum skapti søgu í Congo og harvið setti Føroyar og Havnina inn í heims-søguna.

Vit komu at kennast á ein sjáldsaman hátt. Eg var í 1994 á einum millumtjóða fiskivinnufundi vestast í Canada. Eg kom áðrenn fundin í prát við eitt umboð fyri Canada. Fortelji fyri honum, at eg kom frá einum lítlum oyggjabólki hinumegin knøttin í Atlantshavinum. “Kemur tú úr Føroyum”, spyr hann – á føroyskum. Tá vísti tað seg, at vit bæði vóru skyldmenn og ættaðir úr sama tóni í Norðragøtu. Tá var hetta Jón, sonur Anfinn. So lítill kann verðin vera. Tað var við hetta høvið, at eg fekk samband við Anfinn.

Anfinn doyði 22. september, 85 ára gamal og tað kann tí vera hóskaði at minnast hann.

Í 1965 fekk Anfinn í boði at fáa arbeiði í Canada fyri aluminiumsfyrirkunna Alcan í Kittimat, ein lítill býur við umleið 12.000 íbúgvum, sum liggur einar 700 km. norðanfyri Vancouv-

er, ikki langt frá markinum til Alaska.

Lívsstarvið hjá Anfinni var sum leiðandi verkfrøðingur á hesi stóru aluminiumsverksmiðju, har tað arbeiddu eini 2.000 fólki.

Í sínum starvi fekk Anfinn stóra viðurkenning. Hetta er eitt øki, har tað krevjast drúgvur og gjølligar kanningar, og eitt av sínum avrikum hevur Anfinn fingið patent uppá. Hetta var ein uppfinning, sum merkti minni dálking í framleiðsluni, og sum eisini merkti, at brúk var fyri minni orku. Patentið kom hann tó ikki at spinna gull uppá. Tað varð selt til fyrirkunna fyri ein dollara. Tó hevur hann seinni fingið meira ítøkiliga viðurkenning.

Anfinn legði alment frá sær í 1994, men hann arbeiddi kortini fleiri ár afturat sum ráðgevi. Tá ið hann legði alment frá sær, fekk hann eisini frá leiðsluni á verksmiðjunum tað allarbesta viðmæli, har sagt varð, at hann hevði verið við at menna framleiðslugongdina hjá fyrirkunni.

Anfinn fekk eisini tað ummæli, at hann virdi sítt arbeiðsfólk á sama sum hátt hann virdi síni skyldfólk og vinir. Hetta er ein framúr eginleiki, sum kanska serstakliga liggur til føroyingar, har vit kanska meira meta øll sum líkamenn í størri mun enn í londum, har fá kenna hvønn annan.

Jón, sonurin, hevur eisini gjørt seg galdandi við nýhugsan á fiskivinnuøkinum við at menna burðardyggan fiskiskap eftir laks í áunum. Hetta er eitt serligt fiskahjól, sum sleppur tí smærri laksinum avstað aftur.

Góð umboð fyri Føroyar

Vit hittust í Canada í 2002, og í 2003 fekk eg høvi at vitja tey í Kittimat. Hetta gjørdist ein ógloymandi ferð, ikki minst

takkað veri blíðskapinum hjá teimum báðum. Vit vitjaðu fiskivinnusamfeløg og indianarabýir, og úrslitið gjørdist nakrar framúr frásagnir í FF-blaðnum. Millum annað um indianarahøvdingin James Robertson, vinmannin hjá Anfinn, sum segði seg kunna samskifta við djór í skóginum. Hetta hevði Anfinn sjálvur upplivað. Anfinn var eisini óføgur at dugna FF-blaðnum við áhugaverdum tilfari úr Canada.

Hann hevur javnan verið aftur í Føroyum. Seinast var tað í 2017 saman við Jón, har teir fingur vitjað sínar nógvu vinir og stóru ætt.

Sigast kann sum heild, at hetta húski hevur verið virðiligt umboð fyri Føroyar í útlandum. Heima varð tosað føroyskt, og børnini kláraðu seg væl í føroyskum, hóast tey ikki høvdu búð í Føroyum.

Tey fylgdu eisini væl við, hvat ið hendir heima í Føroyum, takkað verið systkjunum, sum vóru dúglig at senda bløðini. Og systkini og onnur hava eisini verið dúglig at vitja tey hóast fjarstøðuna.

Jytte og Anfinn fingur trý børn. Petur er verkfrøðingur og er giftur við Lindu. Tey eiga trý børn. Jón er giftur við Andreu, har mamman er norsk. Hann arbeiðir sum professari við lærda háskúlan í Vancouver. Tey eiga tvey børn. Katherine er einsamøll. Hon arbeiðir í Ikea í Vancouver.

Jytte og Anfinn fluttu úr Kittimat fyri nøkrum árum síðani, og tá bleiv høgligari at vitja børnini. Jytte doyði fyri nøkrum árum síðani og nú er Anfinn eisini farin.

Vit sum kendu Jytte og Anfinn minnast tey við størstu virðing.

Standandi Jytte og Anfinn. Sitandi v.f. Katrina, dóttirin og sonurin Jón saman við sínum.